

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, soud pro mládež, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 5. dubna 2017 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Adama Kafky a přísedících Mileny Trnečkové, DiS., a Jaromíry Dubšíkové

t a k t o :

mladistvý A.B.
nar. XXXXX, student,
trv. bytem XXXXX,

j e v i n e n , ž e

nejméně v období od 10. 5. 2015 do 26. 6. 2015 z místa svého bydliště v XXXXX č. XXXXX, okr. XXXXX, prostřednictvím sítě internet, v úmyslu přimět poškozeného nezletilého M.K., nar. XXXXX, k zahájení vzájemné komunikace na webových stránkách sociální sítě „facebook“, se vydával za dívku s přezdívkou "L.M.", načež přes síť internet přiměl poškozeného, který se mylně domníval, že komunikuje s dívkou jménem „L.M.“, jednak:

- k pořízení intimních fotografií zobrazujících zejména jeho obnažené ztopořené přirození, přičemž tyto vylákané fotografie si následně obviněný stáhnul a uložil do svého počítače v místě svého trvalého bydliště, a dále jednak
- poškozeného vyzýval k návštěvě webové stránky "pornuj" přístupné osobám starším 18ti let, aby si vybral způsob jejich pohlavního styku, a jednak

- pod příslibem sexu ho lákal na veřejně přístupná místa mezi obcemi XXXXX a XXXXX, aby tam poškozený dle jeho pokynů nejprve masturboval jako podmínka pro uskutečnění jejich pohlavního styku,
- vyzýval poškozeného, aby osahával svého bratra ve spánku na přirození, a dále
- pod pohrůzkou újmy na cti a pověsti spočívající ve zveřejnění intimních fotografií poškozeného rozesláním přes síť internet a "sdílením" na sociální síti facebook, odesláním rodičům poškozeného, požadoval po poškozeném nejméně ve dvou případech, aby se na místě veřejnosti přístupném vysvlékl do naha a masturboval, tento svůj záměr dále podpořil obviněný svým přesvědčováním poškozeného z facebookového profilu "B.A.",

a takto jednal, ačkoli obviněný znal skutečný věk poškozeného nezletilého M.K., tedy, že mu v uvedené době nebylo ještě patnáct let.

t e d y :

- jiného pohrůzkou jiné těžké újmy donutil k obnažování a takový čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,
- uvedl do oběhu fotografické pornografické dílo, které zobrazuje dítě,
- přiměl dítě k výrobě pornografického díla,
- úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

t í m s p á c h a l :

- provinění sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku,
- provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku,
- provinění zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku,
- provinění ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 186 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání

1 (jednoho) roku.

Podle § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, § 58 odst. 1, § 59 odst. 1 trestního zákoníku se mladistvému výkon uloženého trestního opatření **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání

18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 15 odst. 1, 2 písm. c), § 18 odst. 1 písm. e) zákona o soudnictví ve věcech mládeže se mladistvému na zkušební dobu podmíněného odsouzení ukládá výchovná povinnost, aby podle svých sil nahradil nemajetkovou újmu způsobenou proviněním.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je mladistvý povinen zaplatit poškozenému M.K., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, k rukám jeho zákonných zástupců, na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 30.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený M. K. odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování soud zjistil skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

Mladistvý se u hlavního líčení ke spáchání provinění v plném rozsahu doznal. Uvedl, že svého jednání lituje, chce omluvit poškozenému za trápení a za vše, co mu způsobil. Zprvu si neuvědomoval následky, neuvědomoval si, že by mohl někoho takto poškodit. Z poškozeného si chtěl udělat srandu. V době, kdy fotografie rozesílal, tak si neuvědomoval, že jde o protiprávní jednání, ve škole už takové případy byly a neřešilo se to. Poškozenému nabízel 20 tis. Kč, což tento odmítl. Vše je pro něho velkým ponaučením, nechtěl by to už nikdy zažít. V současné době chodí na brigádu proto, aby mohl něco splatit poškozenému. Tomuto také zasílal omluvný dopis.

U hlavního líčení bylo dne § 102 odst. 2 trestního řádu rozhodnuto o čtení svědecké výpovědi nezl. M. K.. Ten ve své výpovědi z přípravného řízení podrobně popsal způsob, kterým byl prostřednictvím služby Facebook kontaktován osobou označenou L.M., to, co po něm tato osoba požadovala a co tedy sám následně na výzvu této osoby činil. Vyjadřoval se ke svému vztahu k mladistvému, jakož i k dalším vrstevníkům, svědkům v této trestní věci.

U hlavního líčení byly dále se souhlasem stran ve smyslu § 211 odst. 1 trestního řádu čteny svědecké výpovědi svědků M.F., J.J., J.K., J.Š., T.Š., V.Š., M.V. a dále dle § 211 odst. 6 trestního řádu úřední záznamy o podaném vysvětlení osob M.H., K.K.

M. F. popřel, že by měl cokoliv společného s falešným facebookovým profilem L.M., vyjadřoval se ke svému vztahu jak k mladistvému, tak k poškozenému, jakož i k tomu, kdy měl vidět předmětné inkriminované fotografie poškozeného. J.J. rovněž vyloučil, že by měl někdy přístup k facebookovému profilu L.M. Ke komunikaci s tímto facebookovým profilem se vyjadřovali i J.Š. a T.Š., stejně tak jako ke svému vztahu k mladistvému. T.Š. se vyjadřoval i k tomu, kdy měl být poškozenému prostřednictvím mladistvého předán dopis od

údajně M., stejně jako V.Š. To, že rozhodně neměl přístup k facebookovému profilu L.M., kategoricky odmítl i M. V., který se dále vyjadřoval ke svému vztahu k mladistvému, k jeho osobě, jakož i ke své vlastní komunikaci s facebookovým profilem L.M. O předání předmětného dopisu, který údajně měla zaslat M. poškozenému, se ve své výpovědi zmiňovala K.K. M.H. se pak vyjadřoval k okolnostem týkajícím se internetového připojení v bydlíšti mladistvého.

U hlavního líčení bylo dále dle § 213 odst. 1 trestního řádu provedeno dokazování listinnými důkazy, a to zejména přetiskem předmětné facebookové komunikace mezi poškozeným a facebookovým profilem L. M. (č.l. 54-197), originálem předmětného dopisu, který měla M. adresovat poškozenému (č.l. 7-7a), fotografiemi zajištěnými na pevném disku počítače mladistvého (č.l. 248, 253-257), mapkami ve formě digitálních obrázků zajištěnými na počítači mladistvého (č.l. 251-252), sděleními společnosti Seznam.cz (č.l. 259-267), kopií třídní knihy (č.l. 271-273), zprávou OSPOD na mladistvého (č.l. 284-285), výpisem z evidence přestupců (č.l. 369), výchovnou zprávou na mladistvého (č.l. 370-371), opisem RT (č.l. 402), výchovnou zprávou včetně zprávy školy a fotokopií omluvného dopisu (č.l. 405-407) a dále pracovním posudkem na mladistvého (č.l. 423-424).

Znalci MUDr. F. Č. a PhDr. B. Š. u hlavního líčení osobně podali svůj znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská psychiatrie, a zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, a to ve shodě s jeho písemným vyhotovením. Ze znaleckého posudku bylo zjištěno, že mladistvý netrpí a netrpěl v době spáchání provinění duševní chorobou ani poruchou. Netrpí ani netrpěl sexuální deviací, v době spáchání provinění mohl rozpoznat nebezpečnost spáchaného provinění a toto své jednání ovládat. Jeho schopnosti rozpoznávací i ovládací byly v době spáchání provinění plně zachovalé. Jeho pobyt na svobodě není nebezpečný a nevyžaduje žádnou formu ochranného léčení. Z psychiatrického i psychologického hlediska je schopen chápat smysl a účel trestního řízení. V době spáchání provinění dosáhl takové rozumové a mravní vyspělosti, aby mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto své jednání ovládat. Osobnost mladistvého je dosud ve vývoji. Nelze vyloučit vývoj směrem k osobnosti abnormní či k poruše osobnosti. V dětství byl citově deprivován, dnes převažují schizoidní rysy, rysy introverze, je nevyzrálý a infantilní. Je nejistý, sociálně stažený, nevyrovnaný, má sníženou schopnost navazovat kvalitní interpersonální vztahy a současně v nich fungovat. Jeho sebevědomí je nízké, je orientován na vlastní osobu a na svou osobnost i problémy nemá náhled. V sexuální oblasti má dětské způsoby chování spojené s infantilním sexuálním chováním. Trpí obavou z přijetí vlastní sexuální role. Rozumové schopnosti mladistvého jsou v pásmu podprůměru. Nejvyšší je krátkodobá audiovizuální paměť, nejnižší všeobecné vědomosti a početní schopnosti. Na utváření jeho osobnosti se negativně podepsala i hyperprotektivní výchova.

Soud po takto provedeném dokazování zhodnotil všechny důkazy jednotlivě i ve svých vzájemných souvislostech a po zhodnocení těchto důkazů vzal za plně prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku, že tento skutek je proviněním a toto provinění spáchal právě mladistvý A.B.

Mladistvý se u hlavního líčení ke spáchání provinění, jak uvedeno shora, v plném rozsahu doznal. Soud o takto učiněném doznání mladistvého neměl jakýkoliv důvod pochybovat za situace, kdy toto je v naprostém souladu se všemi ostatními ve věci provedenými důkazy, a to zejména s obsahem předmětné facebookové komunikace, zajištěnými fotografiemi a výpovědí samotného poškozeného, jakož i dalších ve věci

slyšených svědků. Duševní stav mladistvého byl spolehlivým způsobem osvětlen znaleckým posudkem MUDr. F. Č. a PhDr. B. Š..

Mladistvý tak svým jednáním, popsaným ve výrokové části tohoto rozsudku, naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, když dítě mladší 15 let pod pohrůzkou jiné těžké újmy nutil k obnažování. Tím, že uvedl do oběhu fotografické pornografické dílo, které zobrazuje dítě, naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku. Tím, že přiměl dítě k výrobě pornografického díla, dopustil se provinění zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku a konečně tím, že úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu (což nepochybně návod k obnažování a k pohlavnímu sebeukájení v tomto věku je), naplnil i zákonné znaky provinění ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Všech těchto provinění se pak dopouští v jednočinném souběhu, co do subjektivní stránky v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když svým jednáním chtěl ohrozit a porušit zájmy chráněné trestním zákoníkem, konkrétně zájmy společnosti na ochraně dětí před předčasným zahájením sexuálního života, před jejich zneužitím jako sexuálních objektů a zájmem společnosti na ochraně osobní svobody každého jednotlivce. Tento závěr je odůvodněn zejména způsobem spáchání provinění. I podmíněná přičetnost mladistvého ve smyslu § 5 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže (dále jen ZSM) je v dané věci dána, mladistvý je za své jednání trestně odpovědný a byl schopen chápat smysl a účel trestního řízení jak vyplývá ze závěrů shora citovaného znaleckého posudku.

K osobě mladistvého soud zjistil, že je svobodný, bezdětný, má základní vzdělání, v současné době se připravuje na budoucí povolání v učebním oboru a současně si brigádně přivydělává. Mladistvý nebyl soudně trestán, nemá záznam v evidenci přestupců dle místa bydliště a k jeho osobě ze zprávy opatrovníka ani školy nebylo zjištěno žádných negativních poznatků.

Při ukládání opatření mladistvému soud vycházel jednak z povahy jím spáchaných provinění, z konkrétního stupně závažnosti jeho činu, jakož i z dalších kritérií uvedených v ustanovení § 38 odst. 1, § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a § 9 odst. 1 ZSM.

Mladistvý byl ohrožen uložením úhrnného trestního opatření odnětí svobody v trvání 1 roku až 5 let dle sazby zakotvené v § 186 odst. 5 trestního zákoníku, po moderaci dle § 31 odst. 1 ZSM, když provinění sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku je z hlediska jeho sbíhající se trestné činnosti nejpřísněji trestné. Mladistvému polehčovalo, že se k trestné činnosti zcela doznal (§ 41 písm. l) trestního zákoníku), trestného činu upřímně litoval (§ 41 písm. n) trestního zákoníku) a vedl před spácháním trestného činu řádný život (§ 41 písm. o) trestního zákoníku). Přitěžovalo mu pouze to, že svým jednáním naplnil skutkovou podstatu více provinění (§ 42 písm. n) trestního zákoníku). Soud pokládá za přiměřené trestní opatření uložené na samé spodní hranici zákonné výměry, tedy v trvání 1 roku s tím, že s ohledem na osobu mladistvého lze důvodně předpokládat, že účelu trestního opatření bude dosaženo i bez toho, aby byl mladistvý v současné době nucen toto vykonat, proto mu byl jeho výkon podle § 33 odst. 1 ZSM, § 58 odst. 1, § 59 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, a to za současného uložení výchovného opatření – výchovné povinnosti ve smyslu § 15 odst. 1, 2 písm. c), § 18 odst. 1 písm. e) ZSM, aby podle svých sil nahradil poškozenému nemajetkovou újmu způsobenou proviněním.

V adhezním řízení uplatnil prostřednictvím zmocněnce svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy poškozený nezl. M. K.. K trestnímu řízení se připojil s nárokem v celkové výši 185.000 Kč, přičemž náhrada nemajetkové újmy v dané věci má představovat morální satisfakci za zásah mladistvého do důstojnosti a vážnosti poškozeného ve společnosti.

Podle § 2910 věta první občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Podle § 2956 občanského zákoníku vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanovením první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu učiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 81 odst. 1 věta první občanského zákoníku chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka a jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Podle § 2951 občanského zákoníku nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Podle § 2957 věta první a druhá občanského zákoníku způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsoby újmy zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinku zásahu, jeho uváděním ve veřejnou známost nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody.

Povinnost mladistvého k náhradě nemajetkové újmy je v dané věci založena ustanovením § 2910 ve spojení s § 228 odst. 1 trestního řádu. Mladistvý svým jednáním popsaným ve výroku tohoto rozsudku bezpochyby zasáhl do osobní cti a vážnosti nezletilého M.a K., což jsou jeho přirozená práva chráněná (mj.) občanským zákoníkem. Při stanovení výše náhrady nemajetkové újmy pak soud veden shora citovanými zákonnými ustanoveními vzal do úvahy všechny okolnosti případu. Účinek neoprávněného zásahu do práva poškozeného je zesilován tím, že k němu došlo na poměrně malé obci a inkriminované fotografie poškozeného tak viděla řada osob, které jej osobně znají. Na druhou stranu nutno vzít do úvahy skutečnost, že poškozený byl v době spáchání skutku dvanáctiletým chlapcem, vůči kterému tak jednání mladistvého nemohlo mít tak difamující účinky, jak by tomu bylo kupříkladu v případě dospělého, sociálně ukotveného, jedince. S tím, jak jedinec dospívá, si svou společenskou vážnost teprve buduje. Navíc, pokud poškozený v důsledku trestné činnosti mladistvého v dětském věku jednal způsobem, kterým jednal (pořídil a neznámé osobě odeslal své intimní fotografie), nepochybně tím nezavdal důvod k posměchu ze strany svého sociálního okolí, ale naopak k jistému soucitu. Přestože je nutno přihlídnout k tomu, že mladistvý újmu poškozenému způsobil úmyslně, lze za částečné přiměřené zadostiučinění ve smyslu § 2951 odst. 2 občanského zákoníku považovat skutečnost, že byl mladistvý za své jednání uznán vinným a bylo mu uloženo trestní opatření.

S ohledem na shora uvedené tak soud pokládá za odpovídající stanovení náhrady nemajetkové újmy na částku 30.000 Kč, a v tomto rozsahu tedy ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu rozhodl o povinnosti mladistvého na náhradě nemajetkové újmy poškozenému tuto částku zaplatit, a to k rukám jeho zákonných zástupců, přičemž současně byl poškozený se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Nad rámec uvedeného pak soud zdůrazňuje, že

rozhodoval o náhradě nemajetkové újmy pouze v rozsahu, v jaké se jí poškozený svým návrhem domáhal, tedy za zásah do osobní cti a vážnosti poškozeného. Pokud bylo v podaném uplatněném nároku na náhradu škody okrajově zmiňováno, že jednání mladistvého mělo negativní účinky a vliv na jeho psychiku, šlo by o odškodnění nemajetkové újmy spočívající v bolestném, příp. překážce lepší budoucnosti poškozeného (§ 2958 občanského zákoníku), což je však nárok samostatný a jeho případná existence či neexistence nemůže mít na stanovení výše náhrady nemajetkové újmy v uplatněném rozsahu vliv.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci, soudu pro mládež prostřednictvím Krajského soudu v Brně, soudu pro mládež.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena (mladistvý), může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Jestliže se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak i jeho obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději.

Ostatním osobám vyjmenovaným shora, s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem jako obžalovanému.

Opravný prostředek ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí; lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně (§ 72 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže).

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě, případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249/ 1,2 tr.ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr.ř.).

Krajský soud v Brně, soud pro mládež
dne 5. dubna 2017

Mgr. Adam Kafka, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kuglerová